

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 39298-12-16 סוכות הדרים למהדרין בע"מ נ' גרוס

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת: סוכות הדרים למהדרין בע"מ

נגד

הנתבע: מאיר יעקב גרוס

פסק דין

לפני ביהמ"ש תביעה של ספק סככים נגד מפיץ.

כתב התביעה

1. התובעת הגישה ביום 19.12.16 תביעה כספית, חוזית, ובגין עשיית עושר ולא במשפט בסדר דין מקוצר נגד הנתבע בסך של 203,643 ₪.

מחיקת הכותרת

2. ביהמ"ש (כבוד הרשם הבכיר צ'כנוביץ כתוארו דאז) מחק הכותרת בהחלטת מיום 8.4.18.

הבאת התובענה לפני המותב

3. התובענה הובאה לפני מותב זה רק ביום 17.3.21.

כתב ההגנה

4. הנתבע הגיש רק ביום 25.5.21 כתב הגנה אותו כינה "חלקי" וזאת לאחר שחלף המועד להגשת כתב הגנתו.

הדיון הראשון

5. ביום 6.7.21 התקיים הדיון הראשון. על אף שהדיון נקבע לשמיעת ראיות, ביהמ"ש דחה, לבקשת הנתבע, שמיעת הראיות, ליום 9.9.21.

הדיון השני

6. ביום 9.9.21 התקיים הדיון השני. הנתבע נחקר והצדדים סיכמו בעל פה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 39298-12-16 סוכות הדרים למהדרין בע"מ נ' גרוס

דיון והכרעה

7. על ביהמ"ש לקבוע האם הנתבע חב לתובעת כספים כטענתה בגין העסקה להפצת סככים.

טענות התובעת

8. התובעת טענה בכתב התביעה כי היא עוסקת ברכישה, יבוא ושיווק סכך כשר ואביזרי סוכה, מאפריקה ומסין במגזר החרדי וכי הנתבע היה מפיץ מורשה ועצמאי שלה, כמפורט בהסכם ההפצה אשר נחתם בין הצדדים ביום 15.9.16.

התובעת טענה כי ההסכם שריין לנתבע 11,600 מ"ר של סכך בסך הכול, מתוכו 8,000 מ"ר סכך ששוריינו לנתבע במיוחד לצורך הפצתו בתוך 13 נקודות מכירה של רשת המרכולים החרדית "קופת העיר", לגביהן הצהיר הנתבע כי בזכות קשריו הינן זמינות להצבת סכך למטרת מכירתו במגזר החרדי וזאת כעולה מסעיפים 1-2 להסכם.

התובעת טענה כי דפוס הפעילות של המפיץ מטעמה, מיושם על ידי פתיחת נקודות מכירה באולמות שונים ברחבי הארץ, ליום מכירה אחד, כאשר בשעה 22:00 נסגרת נקודת המכירה, תקבולי הטובין שנמכרו מועברים אליה בניכוי הסכום שמגיע למפיץ ומוחזרים למחסניה טובין שלא נמכרו.

התובעת טענה כי בסוף יום מכירה ועם סגירת נקודות המכירה, היה על הנתבע להעביר אליה את תקבולי קופת המכירה שהתקבלו בידו בכל נקודת מכירה שהפעיל ולהעביר אליה את תקבולי המכירות שביצע, על פי נוסחת החישוב שלהלן:

א. עלות בסיס של 21 ₪ בתוספת מע"מ לכל 1 מ"ר סכך שנמכר בנקודות המכירה. סכום זה מהווה את עלות הסכך נטו לה היא זכאית בגין הסכך שסיפקה לנתבע.

ב. תמלוג בגובה סכום שווה ערך לשיעור 30% בתוספת מע"מ מכל שקל שהכניס המפיץ לקופתו מעל 21 ₪.

התובעת טענה כי למרות פניותיה אל הנתבע בדרישה כי יעביר את תקבולי הקופות בנקודות המכירה שהפעיל על אתר וללא כל דיחוי, הוא התחמק ו/או נמנע ו/או סירב להעביר את תקבולי נקודות המכירה, בטענות שונות ומשונות עד שביום 9.10.16 היא נאלצה להגיש תלונה במשטרה נגדו בעילת גניבה.

לטענת התובעת, היא סיפקה לנתבע סכך בהיקף כולל של 8,778 מ"ר וממכירתם לקהל היעד הייתה זכאית כאמור לתשלום עלות בסיס של 21 ₪ למ"ר כפול 8,778 מ"ר וסך הכל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 39298-12-16 סוכות הדריס למהדרין בע"מ נ' גרוס

184,338 ₪ ובנוסף לתמלוג בשיעור 30% מרווחי הנתבע כסוכן מפיץ בגין כל שקל מעל 21 ₪, כקבוע בסעיף 3 להסכם וזאת כחלק מגביית התקבולים בנקודות המכירה. התובעת טענה שהנתבע מכר סכך בהיקף עלות בסיס של 5,481 מ"ר כפול 21 ₪ למ"ר וסך הכל 115,101 ₪ בלבד ובניגוד להסכם ותוך הפרתו נמנע מלמכור את יתר הסכך ששריינה וסיפקה לו למכירה.

התובעת טענה כי הנתבע אילץ אותה להשיב למחסניה סחורה בהיקף של 3,297 מ"ר כפול 21 ₪, סך הכל, עלות בסיס בסך של 69,237 ₪, וזאת מבלי לחשב כאמור את הפסד תמלוגיה מכל מכירת מ"ר סכך בשיעור של 30% ובתוספת הוצאה של 5,000 ₪ עלות שינוע הטובין למחסניה, והכול כעולה מכרססת ניהול החשבונות אצלה.

לטענת התובעת, למעט מקרה אחד בו הוחלף סכך פגום, לא פנה אליה הנתבע בבקשה כלשהי להחזרת סכך בשם לקוחותיו שכביכול סופק להם כפגום.

טענות הנתבע

9. הנתבע טען בכתב ההגנה שהתובעת לא עמדה בסיכומים בעניין אספקת הסחורה. חלק מהסחורה שכן הגיע היה ממותג אחר מהמסוכים על כל המשתמע מכך, היא לא עמדה בסיכומים בעניין המשלוחים, ולא עמדה כלל וכלל בסיכומים בעניין החלפת סכך פגום ולא עמדה כלל בהתחייבויותיה בעניין כפי ההסכם.

הנתבע טען שהתובעת התנהלה בנוכחות בניגוד למוסכם, היא לא העמידה מקום- מפעל שבו יוכלו להחליף את הסחורה הפגומה. בנוסף, על פי הסיכום כל לקוח הרוצה להחליף סחורה בגין כל סיבה שהיא, יוכל להחליף סחורה והתובעת לא עמדה בכך כלל.

הנתבע טען כי לא ידוע לו על תלונה במשטרה.

הנתבע טען כי העביר לתובעת סך של 70,000 ₪ שהיו דמי תקבולי סחורה, אך התובעת מתכחשת לכך ולא רואה שום צורך לציין זאת בעובדות.

הנתבע טען כי נמנע מלמכור את יתר הסכך שסיפקה לו התובעת. הסחורה שלא נמכרה היא בעקבות האיחור הגדול של התובעת בהבאת הסחורה לתחנות דבר שכולו עוולה והפרה של התובעת.

דיון ברכיבי התביעה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 39298-12-16 סוכות הדרים למהדרין בע"מ נ' גרוס

10. להלן דיון ברכיבי התביעה השונים :

הדרישה לתשלום בגין הסכך שסופק ונמכר

11. התובעת ביקשה לחייב הנתבע בסך של 89,536 ₪ כולל מע"מ בגין אי העברת בסיס של 21 ₪ כפול 5,481 מ"ר סכך בתוספת תמלוג בסך 2.10 ₪ כפול 5,481 ₪ וסך הכל 126,612 ₪ בניכוי הסך של 66,600 ₪ שהועברו אליה על ידי הנתבע ובתוספת הסך של 8,000 ₪ שיפוי דמי שכירות נקודות מכירה בתוספת מע"מ, סה"כ הסך של 89,536 ₪ כולל מע"מ, וזאת כמוסכם וכמופיע בכרטסת שלה.

12. טענות התובעת לגבי התחייבויות הנתבע, מעוגנות בהסכם. לגבי הכמות שסופקה, התובעת הפנתה לתעודות המשלוח שהגישה. הנתבע, לא חתם על כל התעודות, ולטענת התובעת אחרים חתמו מטעמו, אך הנתבע אישר הכמות שסופקה בסעיף 18 לכתב ההגנה כאשר כתב בסיפא של הסעיף "אשרי המאמין לשקר שמכל 8000 מ"ר של סכך היה רק לקוח אחד שנפל לסכך פגום".

13. הטענה העיקרית של הנתבע בכתב ההגנה הייתה שקיבל סככים פגומים והתובעת סירבה להחליף הסככים. מכיוון שזו טענת הגנה, היה עליו להוכיח אותה. כך גם לגבי הטענות הכלליות לסוג הסכך שסופק ומועד המשלוחים. ביהמ"ש מצא קשיים לא מבוטלים בגרסת הנתבע.

14. קושי ראשון, נעוץ בכך שהטענות הינן גרסה כבושה שכן גרסתו הראשונה של הנתבע הייתה שונה. ביום 10.10.16 השיב הנתבע לפניית התובעת אליו שיעביר לה את תקבולי הקופות מנקודות המכירה כי "הכסף נמצא בינתיים בשמירה אצל חבר ואני לא משתמש בו כרגע...".

15. קושי שני, הנתבע לא העמיד צילום של הסכך הפגום, או עד מטעמו, שיאשר גרסה כבושה זו לעניין הסכך הפגום ולא פרט יתר טענותיו. התובעת הכחישה גרסת הנתבע בעניין הפגם שנפל בסכך וטענה כי פנה אליה רק אחד מכל רוכשי הסככים והיא טיפלה בפנייתו.

16. קושי שלישי, הנתבע סרב לענות עניינית בחקירתו לשאלות התובעת, לרבות לגבי גרסת הסכך הפגום וגם וויתר על חקירת העד מטעם התובעת. זאת, בטענה שאינו מיוצג. אולם, לרשות הנתבע עמד פרק זמן של כחמש שנים לשכור שירותי עו"ד, בין אם באופן פרטי, ובין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 39298-12-16 סוכות הדרים למהדרין בע"מ נ' גרוס

אם ע"י קבלת סיוע משפטי מהמדינה, ככל שהיה מגיש בקשה ועומד בתנאים הקבועים לקבלת הסיוע.

17. אשר על כן, ביהמ"ש דוחה טענת הנתבע ומחייב אותו לשלם לתובעת הסך של 89,536 כולל מע"מ.

הדרישה לתשלום בגין הסכך שסופק אך לא נמכר

18. התובעת ביקשה לחייב הנתבע לשלם לה הסך של 89,107 ₪ כולל מע"מ – בגין 3,297 מ"ר כפול 23.10 ₪ למ"ר סכך, שסופק לנתבע ולא נמכר כמופיע בכרטסת שלה.

19. בשונה מהדרישה לתשלום עבור הסחורה שנמכרה, שעוגנה כדבעי בהסכם המפורט שנחתם בין הצדדים, התובעת לא השכילה לעגן דרישה זו בהסכם.

20. מלשון ה"הן" בהסכם לגבי הסחורה שנמכרה, ביהמ"ש מסיק כי דרישת התובעת בעניין הסחורה שלא נמכרה, לא הוסכמה, ולכך יש להוסיף ולציין שהשאלה היחידה שהנתבע הואיל לענות עליה בחקירתו, הייתה בעניין זה. הוא הכחיש גרסת התובעת.

21. כמו כן, התובעת עמדה על קבלת הסחורה שלא נמכרה לידיה. דרישה זו אינה מתיישבת עם גרסתה לפיה הנתבע היה אמור לשלם לה עבור הסחורה שלא נמכרה ושהיא עמדה על קבלתה מהנתבע ואף דרשה תשלום עבור השינוע.

22. לכן, ביהמ"ש דוחה הדרישה בעניין זה.

הדרישה לתשלום בגין שינוע הסחורה שהושבה

23. התובעת דרשה לחייב את הנתבע בסך של 5,000 ₪ בגין עלות שינוע הסכך שהושב למחסניה, הנזכר קודם לכן. ביהמ"ש דחה דרישת התובעת לתשלום בגין הסחורה שהתקבלה אצלה, לרבות, מהסיבה שאין עיגון לדרישה זו בהסכם. לכן, מאותה סיבה, ביהמ"ש דוחה הדרישה לתשלום עבור שינוע הסחורה המוחזרת שאין לה תימוכין בהסכם. כמו כן, התובעת לא הציגה אסמכתאות לעלות השינוע. לכן, ביהמ"ש דוחה גם הדרישה לתשלום בגין שינוע הסחורה שהושבה.

הדרישה לתשלום עוגמת נפש

24. התובעת ביקשה לחייב הנתבע לשלם לה הסך של 20,000 ₪ בגין עגמת נפש. אולם, תאגיד, להבדיל מיחיד, אינו זכאי לפיצוי בגין עוגמת נפש. ראו ע"א 59405-06-20 **אזורים בנין**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 39298-12-16 סוכות הדרים למהדרין בע"מ נ' גרוס

(1965) בע"מ ואח' נ' נציגות הבית המשותף חיים כהן מגורי 2 נתניה ואח'. לכן, ביהמ"ש דוחה גם הבקשה לחייב הנתבע בתשלום פיצוי בגין עוגמת נפש.

דיון בהוצאות

25. מכיוון שביהמ"ש קיבל התביעה ולו באופן חלקי, יש לחייב הנתבע בתשלום הוצאותיה. לחובת התובעת, ביהמ"ש מביא בחשבון, שקיבל רק כמחצית מסכום התביעה.

26. לחובת הנתבע ביהמ"ש מביא בחשבון כי עיכב וסרבל שמיעת התביעה שלא לצורך במשך חמש שנים. בתובענה הוגשו 35 בקשות. לעניין זה ראו פרוט ההליכים בהודעת התובעת מיום 25.3.31. אולם, ביהמ"ש מביא בחשבון שכבר חייב הנתבע בהחלטה קודמת בתשלום הוצאות לתובעת, עקב דחיית שמיעת הראיות.

27. לזכות הנתבע, ביהמ"ש מביא בחשבון שבסופו של יום התקיימו רק שני דיונים. כמו כן, הנתבע וויתר על זכותו לחקור עד התובעת, או לסכם.

28. לכן, ביהמ"ש מחייב הנתבע לשלם לתובעת מחצית מתשלום האגרה ששולמה ושכ"ט בא כוח התובעת בסך של 15,000 ₪.

סוף דבר

29. אשר על כן, ביהמ"ש מחייב הנתבע לשלם לתובעת כלהלן:

א. הסך של 89,536 בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד הגשת התביעה ועד למועד התשלום המלא בפועל.

ב. מחצית מסכום האגרה ששולמה על ידי התובעת, ושכ"ט בא כוח התובעת בסך של 15,000 ₪, כאשר סכומים אלו יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד מתן פסק הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.

ניתן היום, ו' תשרי תשפ"ב, 12 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 39298-12-16 סוכות הדרים למהדרין בע"מ נ' גרוס

עדי הדר, שופט